

4624/25 ohledně státních zaměstnanců přeložených na Slov., jejichž nároky na diety pro dvojí domácnost jsou v podstatě upraveny stejně). Shora cit. oběžník ze 6. října 1923 vyjadřuje to ostatně sám docela jasně v bodu 3., žádaje na četnické osobě průkaz, že učinila bez výsledku náležité kroky, aby si řádný byt opatřila.

Názor, z něhož vychází nař. rozhodnutí, odporuje tudíž normě, na níž je založen nárok na přiznání diet příslušejících četníkům odloučeným od rodin ve smyslu uvedeného normativního výnosu min. vnitra, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost dle § 7 zák. o ss. — —

Č. 7964.

Zaměstnanci veřejní. — Učitelstvo (Slovensko): Žádal-li veř. zaměstnanec (učitel) za pensionování, aniž vznese určité formulovaný nárok na odpočivné požitky určité výše, a přeloží-li jej pak úřad na trvalý odpočinek s určitými odpočivnými požitky, má povahu rozhodnutí podle § 2 zák. o ss jenom výrok o pensionování, nikoliv výrok o vyměření odpočivných požitků.

(Nález ze dne 22. května 1929 č. 9840.)

Prejudikatura: Boh. A CCXLVIII/25 a CCXCI/26.

Věc: Šarlota N. v R. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o pensijní požitky.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

Důvody: St-lka, dětská opatrovatelka obecní opatrovny v R., podala dne 25. ledna 1927 žádost za pensionování. Nař. rozhodnutím vyhověl žal. úřad její žádosti a přeložil ji ve smyslu § 2 odst. 2 zák. čl. XLIII:1891 do trvalé výslužby dnem 30. ledna 1927 a přiznal jí tyto požitky: — — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Podle § 2 zák. o ss lze k nss-u podati stížnost »do rozhodnutí nebo opatření« správního úřadu. Podle ustálené judikatury není však rozhodnutím nebo opatřením ve smyslu § 2 zák. o ss každá jakákoliv emanace správního úřadu, nýbrž jen takový výrok, kterým úřad autoritativním a právní moci schopným způsobem zakládá nebo upravuje právní posici strany; povahu »rozhodnutí nebo opatření« po rozumu cit. zák. pak zejména nemají pouhé pokladniční poukázky, kterými úřad, aniž judikuje o určitém nároku veř. zaměstnance, tomuto toliko poukazuje požitky.

V daném případě žádala st-lka za pensionování, při čemž však nevznese přesný nárok na určitou výměru odpočivných požitků. Žádosti za pensionování žal. úřad vyhověl a upravil tím určitým způsobem právní poměry st-lčiny, totiž změnil její služ. poměr aktivní v poměr pensijní. Po té stránce má tudíž nař. výnos povahu »rozhodnutí neb opatření« podle cit. zák. a mohl by tedy tvořiti předmět stížnosti na nss. Po této stránce však stížnost proti nař. rozhodnutí nebrojí a není k tomu ovšem

také ani příčiny, když přec nař. rozhodnutím bylo žádosti st-lčině za pensionování vyhověno.

Pokud však jde o vyměření a poukaz zaopatřovacích požitků, nemá nař. výnos povahu »rozhodnutí nebo opatření« podle § 2 zák. o ss, poněvadž tu žal. úřad nejudikoval o určitém nároku st-lčině na požitky určité výše, nýbrž provedl jen pokladniční důsledek jejího pensionování, takže nař. výnos — pokud jde o vyměření odpočivných požitků st-lčiných — má povahu pouhé pokladniční poukázky, není právní moci schopen a není způsobilým předmětem stížnosti na nss.

Naopak bylo by věcí st-lky, aby, má-li za to, že jí byly odpočivné požitky vyměřeny nesprávně — vznesla na žal. úřad určité formulovaný nárok na vyměření těchto požitků v určité výši a nárok ten opodstatnila; teprve až by žal. úřad potom o takovémto nároku »rozhodl«, byl by tu způsobilý předmět stížnosti na nss.

V daném stadiu však musila býti stížnost odmítnuta (srovn. usnesení Boh. A CCXLVIII/25 a CCXCI/26.

Č. 7965.

Učitelstvo (Podk. Rus): Bývalý uherský státní učitel, který po převratu sice vykonával nějaký čas dále svůj úřad, ale později byl svého místa zproštěn a kterému pak byly na základě vl. nař. č. 226/23 od pozdějšího terminu přiznány čsl.-ým státem odpočivné požitky, nemá vůči čsl. státu nároku na doplacení aktivních požitků za dobu od zproštění služby do poukazu odpočivných požitků.

(Nález ze dne 22. května 1929 č. 9841.)

Prejudikatura: Boh. A 4340/25, 4372/25 a j.

Věc: Irma T. v P. proti školskému odboru civilní správy Podkarpatské Rusi o doplacení aktivních požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka působila od roku 1893 na státních dětských opatrovních. Výnosem školského odboru civ. správy Podk. Rusi z 24. listopadu 1919 bylo jí sděleno, »že se uvolňuje dnešním dnem od zaujímané jí povinnosti učitelky dětských opatroven, že všechny jí svěřené agendy má předati neprodleně protokolárně předsedovi školské stolice«, zároveň jí byl po zákonu náležející plat zastaven dnem 29. února 1920 a bylo vysloveno, že o změně tohoto opatření bude svého času uvědoměna. Podáním z 12. ledna 1924 žádala podle vl. nař. č. 226/23 o ustanovení ve službě, odvolávajíc se na opětne žádosti téhož obsahu již dříve podané.

Výnosem min. škol. z 11. prosince 1926 nebylo žádosti st-lky o trvalé ustanovení podle vl. nař. č. 226/23 vyhověno a bylo ustanoveno podle § 8 a § 9 odst. 1 téhož nař., aby jmenovaná byla od prvního dne měsíce následujícího po tomto rozhodnutí dána na trvalý odpočinek. O tom byla zpravena výměrem škol. odboru civ. správy Podk. Rusi z 23. pro-